

[Anne Grete Holmsgård]

set op, sagde ministeren i den forudgående debat. Det lyder jo fint. Ministeren er også enig i, at registreringen af marginaljorderne skal i gang hurtigst muligt. Det lyder også fint, men så forstår jeg egentlig ikke, hvorfor ministeren ikke svarede fru Lone Dybkjær på, om hensigten med den registrering, der foregår i pilotprojekterne, er, at man i øvrigt skal sikre registrering af alt det, der ikke indgår i pilotprojekterne. Jeg går ud fra, at de ikke kan være landsdækkende for 10 mill. kr.

Hr. Steffensen fra kristeligt folkeparti mener, at man godt kan påbegynde registreringen allerede nu; det er jeg enig med hr. Steffensen i. Han mener i øvrigt også, at marginaljordsbegrebet ikke skal defineres ud fra et snævert landbrugsøkonomisk synspunkt. Det er vi også enige om. Så er det, jeg har svært ved at forstå, hvorfor ... nå, det kunne jo tænkes, at hr. Steffensen gerne vil støtte dagsordenen, så jeg skal måske formulere mig på en anden måde.

Derfor må jeg gå ud fra, at hr. Steffensen og miljøministeren naturligvis vil støtte den dagsorden, der er fremsat forslag om af socialdemokratiet, SF og VS, for den sætter jo netop det fut i skinnerne, som miljøministeren selv gik ind for i starten, og den supplerer så udmærket redegørelsen, som netop ikke fik sat fut i skinnerne, men jeg forstod, at miljøministeren i virkeligheden alligevel gerne ville, når det kom til stykket. Så er det jo, det bliver lidt sjovt, for nu er det pludselig de radikale, der vil have lagt bremseklokker på skinnerne, og det vil de, fordi dagsordenen er så detaljeret, som fru Dagmar Mørk Jensen fremlagde det heroppefra, og fordi de ikke kunne lide datoen, som i øvrigt ikke er nogen dato, men noget, der hedder ved begyndelsen af folketingsåret 1986-87.

Om en dagsorden er detaljeret eller ej, kan man enten tage som et smagsspørgsmål eller som et spørgsmål om, at det er nødvendigt, at folketinget ikke er alt for upræcist, når det vedtager noget. Jeg mener afgjort, det er det sidste, der er en politisk indfaldsvinkel: der er ikke så meget politik i det første, nemlig om man kan lide eller ikke kan lide lange dagsordener.

De radikales dagsorden, som jeg ikke har her, indeholder 3 punkter, for det første, at der skal fremlægges en strategi i foråret 1987, for det andet at der skal fremskaffes nogle ressourcer – ja, det er klart, at der skal frem-

skaffes nogle ressourcer – og for det tredje, at man skal stoppe for omdrift, indtil denne strategi er på skinner. Jeg kan simpelt hen ikke forstå det sidste punkt. Jeg kan forstå, at det står i vores egen dagsorden, for dér er der lagt op til en samlet planlægning, og derfor er der fornuft i at lave et stop for omdrift, indtil det er udformet, men jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man skal stoppe omdriften, hvis man i øvrigt ikke udtrykker noget som helst klart om, hvad det egentlig er, man vil, og bare siger, at der skal laves en strategi. Man kan selvfølgelig vælge at sige: vi har fuld tillid til, at miljøministeren finder på den rigtige strategi, og at disse pilotprojekter bliver udarbejdet på en sådan måde, at de er lige i øjet med hensyn til naturforvaltningsmæssige synspunkter, men jeg synes nu, det er meget godt med tillid, men det er lidt bedre med kontrol, og det er specielt bedre med kontrol, når man er valgt til at sidde i folketinget og faktisk skal varetage nogle overordnede hensyn. Dér synes jeg ærlig talt, det er lidt fattigt, hvis man alene klynger sig til tillid; det synes jeg egentlig ikke vi kan være bekendt.

Sådan som den radikale dagsorden fremstår, er der simpelt hen ikke én eneste retningslinje for, hvilken samlet strategi man vil have. Hvad er det egentlig, man vil have? Jeg ved godt, at fru Dagmar Mørk Jensen har været heroppe og sige en hel masse pænt om marginaljorder, men det har hr. Sønnerby for den sags skyld også, og det har hr. Rønholt for den sags skyld også, men vi ved alle sammen, at vi er uenige, lige så snart vi kommer ned under overfladen. Derfor er det nødvendigt at få den uenighed pindet ud, så man kan forstå den, og det er nødvendigt at få lagt den over til en politisk diskussion i folketinget og ikke lade den ligge og rode i nogle pilotprojekter. Det er da i orden, at den også ligger og roder dér, men dette her handler jo simpelt hen om, hvem der skal ind på banen, og hvornår de skal ind på banen. Jeg synes altså, det er bedst, at folketinget kommer ind på banen, inden det er for sent, for vi har mange erfaringer for, at det går galt, hvis vi ikke kommer ind på banen. Så kan vi selvfølgelig håbe, at det ikke går galt; det håber jeg da inderligt, og jeg vil såmænd gerne komme med en lille blomst til den radikale ordfører til sin tid, hvis det viser sig, at det ikke gik galt, men blomsten